

Playground

Knego, Sandra

Undergraduate thesis / Završni rad

2020

Degree Grantor / Ustanova koja je dodijelila akademski / stručni stupanj: **University of Zagreb, Academy of Fine Arts / Sveučilište u Zagrebu, Akademija likovnih umjetnosti**

Permanent link / Trajna poveznica: <https://um.nsk.hr/um:nbn:hr:215:674149>

Rights / Prava: [In copyright](#) / [Zaštićeno autorskim pravom.](#)

Download date / Datum preuzimanja: **2024-05-14**

Repository / Repozitorij:

[Repository of the Academy of Fine Arts in Zagreb](#)

Sveučilište u Zagrebu
Akademija likovnih umjetnosti
Ilica 85, Zagreb

ZAVRŠNI RAD PREDDIPLOMSKOG STUDIJA SLIKARSTVA

“PLAYGROUND”

Sandra Knego

Kolegij: Slikanje 2

Akadska godina: 2019./2020.

Mentor: Red.prof.art Igor Rončević

Student: Sandra Knego, IV godina, Slikarstvo

Tema i stvaralaštvo

Na četvrtoj godini studija slikarstva bavimo se istraživačkim radom te sami biramo materijale, teme, i principe koji nas interesiraju. Tema mog interesa je seksualnost te sam ju odlučila prikazati u slikarskom mediju.

Razvitak koncepta događao se postepeno, s početka je to bila nedefinirana ideja i čista potreba prikazati seksualnost i obraditi konkretnije temu, te sam počela sa skicama na papiru i bilješkama. Ideja ove serije radova je bila prikaz seksualnosti pojedinaca i njihovih seksualnih činova na način da izgleda otvoreno, zaigrano i veselo.

U današnje je vrijeme seks opće raširen i promoviran u svrhe stjecanja raznih ciljeva. Ironično je da je seks oruđe kojim se mediji svakodnevno koriste za pridobivanje masa, no u društvu je većinski još uvijek smatran tabuom, gdje u priču ulazi i sama ljudska seksualnost. Seksualizacija osobe i njenog tijela smatrana je potpuno normalnom, dok je seksualnost pojedinca prvenstveno osuđena od strane roditelja u djetinjstvu a kasnije od cijelog društva. Ona je predstavljena prljavom, krivom, nečime čega se trebamo sramiti, nečime što se radi u četiri zida kada nitko ne bi posumnjao na to, potajno. Seksualnost je nešto što ne smije biti dio nas. Tako barem tvrdi društvo. Seksualnost se ne smije spominjati, o njoj nećemo otvoreno razgovarati niti dijeliti svoja iskustva. Time nije nimalo čudno koliko smo zakočeni i prestrašeni svoje seksualnosti. Sramimo se svojih želja i svoga tijela, osjećamo se fizički nedovoljno prihvaćenima, i bojimo se da naše seksualne misli ne bi bile otkrivene i osuđene.

Naša sposobnost da izrazimo seksualnost samouvjereno i zadovoljno, te da izrazimo što želimo bez srama su velika psihološka dostignuća koju posjeduju samo rijetki pojedinci. Također su generalno rezervirana za one koji su uživali u izrazito podržavajućem i emocionalno razvijenom ranom okruženju.

To ostavlja ogroman broj zakočenih ljudi koji često niti nisu svjesni da imaju problem, a kamo li da ga pokušaju riješiti.

Ovom serijom radova prvenstveno želim prikazati koliko je ljudska seksualnost normalna prikazujući poznanike u seksualnom činu te raznolikost same ljudske seksualnosti na raznobojan i opušteni način.

Odmah pri početku serije odlučila sam odmaknuti se od uobičajenog, tradicionalnog te realnog prikaza ljudi kao što sam do sada prakticirala. Činilo mi se bitnim figure prvenstveno stilizirati ne bi li čitljivost bila poboljšana te detalji izostavljeni. Time sam "centrirala" figurativnost u radu i učinila ju jedinom bitnom, isključivši i pozadinu koja svojom nebojenošću ostavlja potreban prostor kako rad ne bi bio previše gužvovit.

Promišljajući o bojama, odlučila sam koristiti jarke, čiste boje iz tube, pokušavajući dodatno osviježiti i "oživiti" prikaz likova te njihovih radnji. Kao što sam već navela, cilj mi je bio proizvesti radove koji će nas podsjetiti na to kako je seks veseo i ugodan, lijep i bezbrižan, te je k tome odabir boja bio od velike važnosti. U bojama se publika gledajući djela može ponovno zaigrati, probuditi svoje unutarnje dijete kao što sam ja stvarajući ih, jer što li je seksualnost nego dječja igra istraživanja i otkrivanja?

Moj se koncept ipak s vremenom mijenjao. Prvotna ideja je bila naslikati 5 slika formata 114 x 146 cm na platnu. Na slikama bi bile ljudske figure u seksualnim činovima koje bih po završetku cijele omotala sa mjehuričastom folijom. Htjela sam folijom dobiti efekt skrivenosti, kao što seksualnost i jeste u današnjem svijetu. Svaki bi rad bio omotan u različitom broju slojeva, prikazujući različite nivoe zatvorenosti po pitanju seksualnosti, no zadnji bih rad ostavila "golim" te otvorenim, bez

folije, koji bi implicirao promjenu u svijesti te prihvatanje svoje seksualnosti.

S obzirom na trenutačnu situaciju sa Corona virusom, radovi nisu mogli biti izvedeni, te sam s vremenom, ograničenim mogućnostima i materijalima prilagodila ideju.

Na formatima 100x60 cm ucrtala sam kvadratna polja u koja bih smještala svoje likove. Raznobojnost i količina radova igraju glavnu ulogu u ideji, prikazujući pregršt različitih ljudi te njihove ideje užitka.

Ove radove možemo povezati Teorijom višestrukih inteligencija Howarda Gardnera, gdje se publici potiče da se suoče sa samima sobom. U ovim radovima ima podosta interpersonalne inteligencije koja se odnosi na povezivanje i razumijevanje sa drugim bićima, s obzirom da se bavim tematikom u koju sam uključena i ja i moja okolina. Vizualni modalitet radova nas potiče da prikazana iskustva osjetimo u sebi te prihvatimo kako je seksualnost ono kroz što svi prolazimo i doživljavamo. Također želim spomenuti intrapersonalnu inteligenciju, koja je ipak prisutnija u ovim djelima jer su radovi namijenjeni i meni, te da u nama pobude emociju i propitkivanje, ideje ili zaključke, misli o samoj temi. Samim time, imajući reakciju na radove, nadam se gledatelja potaknuti na obraćanje svojem unutrašnjem "ja" i propitati kakve nametnute stavove imaju po pitanju seksa, ljubavi, fetiša, gay populacije, tjelesnosti i cijele lepeze koju nam seksualnost nosi. Voljela bih da gledatelji na ove vizualne radove reagiraju na način da se u njima aktiviraju misli o sebi i o svojim mogućim ograničenjima i emocijama, te da ih ovi radovi dirnu dovoljno da osvijeste svoje stanje i stajalište.

Dok sam birala slike, fotografirala neke, te kasnije slikajući ih, nadala sam se da ću se nekih svojih blokada osloboditi tako da se suočim sa vizualnim prikazom određene radnje. Time bih si mogla pokrenuti 'kotačiće' u mozgu i razmišljati dublje zašto i kako mogu riješiti određeni problem. Bilo je potrebno uroniti dublje u sebe i prvenstveno se upoznati, kako bih mogla išta reći o ovoj tematici. Također sam pokušala biti otvorena i ne osuđujuća po pitanju drugih ljudi i njihove ideje seksualnosti i užitka.

Završni rad

“Playground series”, cca. 100 x 60 cm, mixed media, 2020.

